

Zdroj : <http://www.scienceworld.cz/neziva-priroda/vesmir-jako-prerostla-fluktuace-vakua-4397/>

Časové asymetrie na kvantové úrovni, které souvisejí s rozpadem kaonu a CPT symetrií, vedou k úvahám o tom, že **na mikroúrovni nemusí platit zákon zachování energie**. **Vida...**, proč ? A jsou vůbec nějaké „zákony zachování“, které platí absolutně a nemají „své anomálie“ ??? tedy „porušování“ ? Co z toho vyplývá?

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_035.doc

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_038.doc

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_039.doc

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/f/f_043.jpg

Protože přes Planckovu **konstantu neurčitosti** **??..??** je energie svázána právě s časem, **$m \cdot v \cdot x_c = m_0 \cdot c^2 \cdot t_c \cdot t_c / t_v$** nemůže být v malých časových úsecích vlastně zaručen **zákon zachování energie**. Díky náhodným fluktuacím **což je „vyskakování elementárních částic z časoprostorvé pěny“** je možné si jaksí **vypůjčit energii z ničeho**. Nikoliv z ničeho, ale z té pěny, která zasahuje i do „druhého kvadrantu“ multivesmíru.

Dokonce i vakuum tedy jaksí vře energií, **O.K.** má něco na způsob klidové energie a **dochází v něm k fluktuacím**. **O.K.** Fluktuace energie může dokonce vést i ke vzniku páru částice-antičástice. **O.K.** **Z vřícího vakua, „z ničeho“, mohl takovou fluktuací povstat i sám vesmír.**

Okolo HDV se tu (a nejen tu ale bohužel až v poslední době) chodí jako okolo horké kaše..., to nikdo na celém světě nepochopí a odmítá pochopit úvahu o tom, že „vřící vakuum“ není „z ničeho“ ale prostě je to „sám vřící časoprostor“ tedy né že by vřel jako voda, ale kroutí, křiví, vlní a vlnobalíčkovat se v tom vakuu samy časoprostorové dimenze veličin, ty jsou dvě. Ano, sám vesmír mohl povstat ve Velkém třesku tím a tak, že došlo ke změně stavu (na vývojové posloupnosti stavů) předešlého v následný, předešlého jakožto totálně plochého, nekřivého nekonečného 3+3 dimenzionálního čp a po Třesku došlo ke skokovému nárůstu křivení → vyplynula z toho vakuová pěna dimenzí a každá křivost je nějakým stavem hmoty, pro základní stavy polí a elementárních částic si vesmír „nějak sám podle něčeho – nevím , realizoval křivosti přesné a těmi pak byly ony pole a elementární částice : kvarky a leptony. Pak bozony. Tato teorie by oproti stávajícím představám měla jednu výhodu: odstraňovala by singularitu, **O.K....HDV také** tedy stav, kdy neplatí/nedávají smysl známé fyzikální zákony. Právě modely vesmíru bez singularity se ve svých posledních pracích hodně zabývá Stephen Hawking. **Bohužel se k němu idea HDV nedostala...**

Osobní a poněkud povrchní analogie, která by snad mohla vysvětlit, proč existuje "spíše něco než nic" 😊: nicota by byla jako zcela klidná hladina. Je ovšem pravděpodobnější, že hladina bude nějak náhodně zvlněná. **O.K.** a tou hladinou je stav 3+3 dimenzionálního čp, nejdříve nezvlněného, nekřivého a pak v dalším postupovém genetickém kroku zvlněného zkřiveného do pěny dimenzí... **Na otázku, proč existuje něco a ne nic**, by tedy šlo odpovědět, že „nic“ je **zřejmě nestabilním stavem – a protože v něm neplyne čas, vlastně pořád existuje něco.**

Modifikoval bych ten názor podle sebe tak, že i ono **Něco** a **Nic** jsou zase jen dva stavy na (někým ? – něčím ?) dané genetické posloupnosti vývoje Vesmíru. Za Velkým Třeskem se k rozhraní Něco a Nic blížíme směrem k absolutnímu Počátku. Za Velkým Třeskem, jako i po Třesku, se také střídají symetrie s asymetriemi, a proto se mění stav 3+3 dimenzionality časoprostoru na nižší a nižší → 3+2...2+2...2+1...1+1...1+0...0+0...0 ; (na toto téma

debata jinde a jindy)

Původní idea vesmíru jako fluktuace vakua by vyžadovala stejné množství hmoty jako antihmoty, O.K. což ve známém vesmíru evidentně neplatí. Avšak je to v souladu se střídáním symetrií s asymetriemi což souvisí s tím, že zákony zachování jsou „porušovány“ Pokud se však na věc podíváme z hlediska energií, je možné, že celková energie vesmíru je vlastně nulová: kladná "energie hmoty" je vyvažována zápornou gravitací. Skutečně, energie vztažená ke gravitační síle se někdy uvažuje jakoby se záporným znaménkem. Takže je otázka, zda vesmír je tedy vůbec něco jiného než ono nic 😊. To sice je otázka „nad otázky“, ale racionálně, inteligentně lze jí podřadit pod „princip střídání symetrií s asymetriemi“. A kde se ten princip vzal ??? (nevím)

JN, 17.08.2014

autor Pavel Houser

Všimněte si, že stejné úvahy vědců (i moje) „v bledorůžovém“ jsou i zde →

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_091.doc